

Energoprojekt Hidroinženjering radi Studiju obezbeđenja vodnih resursa severnog Alžira

Energoprojekt Hidroinženjering je polovinom septembra 2015. potpisao sa Nacionalnom agencijom za brane i transfere Ministarstva vodnih resursa Alžira ugovor o izradi Studije obezbeđenja vodnih resursa severnog Alžira (regioni „Zapad“, „Centar“ i „Istok“). Rok za izradu Studije je 17 meseci.

Zona projekta

Studijom je obuhvaćen prostor severnog Alžira koji se prostire na oko 300.000 km², između geografske širine 34° na jugu i 37° na severu.

Zona studije je definisana svim hidrografskim slivovima između marokanske granice na zapadu i granice sa Tunisom na istoku. Granica zone studije sa južne strane je Saharski Atlas jugozapadno i Chott Melghit jugoistočno.

Opšta problematika

Vodni resursi u Alžiru su ograničeni, osetljivi i nejednako raspoređeni.

Potencijali površinske vode u severnom Alžiru procenjeni su na oko 12 milijardi m³, ali količine koje se u ovom trenutku koriste kroz eksploataciju 65 brana iznose 5.8 milijardi m³.

Kako bi se ublažio deficit utvrđen kod suočavanja „potrebe-resursi“, Alžir je pokrenuo ambiciozan program dodatne mobilizacije koji bi do 2030 godine trebao da omogući da se obezbedi dodatnih oko 2 milijarde m³ vode.

Uprkos ambicioznom planu mobilizacije vodnih resursa kroz izgradnju novih brana, brojni regionii na zapadu zemlje, kao i neke visoravni u centralnom i istočnom Alžiru ostaće deficitarne, ukoliko im se ne obezbede dodatni spoljni resursi.

Veliki problem postoji i u održavanju trenutnih kapaciteta akumulacija, jer se ovi kapaciteti vremenom umanjuju usled zasipanja akumulacija nanosom, usled isparavanja i gubljenjem vode iz

akumulacije putem procurivanja u podpovršinski sloj zemljišta ispod same akumulacije ili usled procurivanja kroz bokove ili fundamente brana.

Cilj Studije

Dok ne budu izgrađeni novi akumulacioni kapaciteti i dok se ne osete efekti sprovođenja najavljenih mera štednje i smanjenja gubitaka vode u mreži, Studija treba da predloži strategiju zasnovanu prvenstveno na izradi „plana eksploatacije“ akumulacija/brana, sa ciljem zadovoljavanja potrebe u slučaju neke kritične hidrološke godine, a na način da se ova potreba garantuje za bilo koju manje kritičnu hidrološku godinu.

Tako bi neki objekti čiji kapacitet danas nije dovoljno iskorišćen, zbog trenutno nedovoljnog korišćenja nizvodno, mogli da doprinesu stvaranju međugodišnje rezerve. Ta međugodišnja rezerva bila bi na raspolaganju nekim regionima gde bi u nekom trenutku moglo da dođe do nestašice vode, a u kom slučaju objekti koji su normalno predviđeni da opslužuju te ne bi bili dovoljni.

Studija treba da odredi optimalne ne-strukturalne i strukturalne mere, koje bi na kratkoročnom i srednjoročnom vremenskom nivou, poboljšale zadovoljenje različitih potreba u vodi kroz bolje upravljanje postojećim akumulacijama, uključujući i izgradnju manjih kontrolnih objekata za regulaciju i objekata za interkonekciju akumulacija ili transfere vode iz jednog sliva u drugi.